

PETNAEST **GODINA I TRIDESET** BROJEVA ČASOPISA ZA KULTURNU **HISTORIJU GRAČANIČKI GLASNIK**

Atif Kujundžić, knjiž.

GRAČANICA JE IZ RATA IZAŠLA S PUNO RANA NA LICU GRADA i prigradskih naselja, s bolom zbog poginulih, s osjećanjem da je rat očigledno stao, ali da neprijateljstva nisu prestala, da će život teško krenuti s mrtve tačke na koju je doveden promjenom društveno-ekonomske formacije, da se, bez sumnje, očigledno, ispočeka događa svijet. Da je prije svega potrebno, definitivno imenovati svijet. Intencionalno jest, da su o tim stvarima ljudi razgovarali i u toku rata. Isti ljudi su tokom rata pripremali i izdavali *Biljeg vremena*, glasilo revijalnog tipa koje je bilo na braniku domovine i bh. bića. Bila je tu i svijest da ono što je zahvaćeno ratom, mora propasti i da sve valja graditi iz početka. Odnose, institucije, medije, vrijednosti...

Pouzdanost, riječ je o ljudima koji su bistro razumijevali kako je borba za Bosnu i Hercegovinu, borba za njezino kulturno biće, za tisućljetni bh. kulturnocivilizacijski i komunikacijski amalgam, čvršći i dragocjeniji od dijamanta. Stvar je samo u tome, da se tokom neviđene pljačkaške strasti dušmani nisu dosjetili da je to ono što treba napasti i razoriti! Mislili su kako je dovoljno razvaljivati Bosnu i Hercegovinu po granicama grunta i katastra, a etnički spojevi će sami popucati. Kako bi takvi i mogli znati da postoji nešto jače od njihovog kalašnjikova, minobacača, haubice, višecjevnog bacača raketa i genocidnih namjera?

Fascinantno je, ali je jedan čovjek koji je svoje osamnaestogodišnje dijete držao u naručju dok umire od ranjavanja sa dušmanskim položaja, znao da je bh. kultura jača od svih nepri-

jateljstava i smrti! Kada je stao rat, predložio je da se pokrene Časopis za kulturnu historiju *Gračanički glasnik*. Petnaest godina stoji i dirinči iza svog prijedloga, a objavio je trideset brojeva, nazidao preko četiri hiljade strana *Gračaničkog glasnika* i nebroj neporecivih kulturnih činjenica koje su potvrđivale potpuni smisao njegove prvotne zamisli. Kako je uspio, to on zna. Naime, u našim prilikama teži posao nije moguće zamisliti u vremenima krajnje nesklopnosti svemu što ima kulturni predznak i sadržaj. Omer Hamzić, nezadrživ je u svojim nijjetima, nakanama, takoreći. Srećom, dobar je čovjek i dobronamjeren u svemu pa i prema svojim dušmanima koji su mu ubili osamnaestogodišnjeg sina, a koje svojim znanjem i radom od njihovog zla spasava. Omer je takav čovjek, takav Bosanac i Bosanci su izredom takvi. Omer Hamzić, osnivač, vlasnik i izdavač, glodur *Gračaničkog glasnika* živa je institucija bh. kulture, *Gračanički glasnik kao časopis za kulturnu historiju* institucija je *Vječnosti*, jer traje do kraja svijeta.

U uvjetno rečeno poratnim vremenima, kada su se dušmani dosjetili da nisu uspjeli u svojim ratnim nakanama, da su uspjeli počinuti ratne zločine, devastirati/poharati sela i gradove, a da nisu uspjeli rastočiti bh. kulturno biće, Omer Hamzić, se okrenuo kon-

cepcijom i konkretnim sadržajima i s okupljenim suradnicima upravo jačanju kulturne suštine, prvo u nivou općine Gračanica, a potom i sve širem bh. prostoru spasavajući kulturne činjenice sa samog ruba zaborava i nestajanja. Osobno se baveći poviješću kao naukom, stječući naučna znanja, obavljajući odgovorne poslove u radu općinskih organa uprave i zajedno sa općinskim načelnikom Nusretom Helićem, između ostalog, ušao je u ozbiljan zahvat priređivanja i izdavanja prve fotomonografije o Gračanici u vremenaskom rasponu od prahistorije do suvremenosti, koja donosi oko 460 tekstova i više od 550 fotografija i faksimila.

Pouzdan, jer ima stav o svemu i sve mijenja, ali stav ne mijenja, dr. sc. Omer Hamzić postaje institucija za sebe i najozbiljniji oslonac kulturnog razvoja. Ubijedeni je antifašist, kroz *Gračanički glasnik* otrgnuo je s ruba zaborava nebroj povijesnih činjenica neprocjenjive vrijednosti, činjenica koje su upravo trebale nestati jer su opstajale u pamćenju i zapisima malog broja ljudi koji su već bili pri kraju životnog vijeka. Omer Hamzić se pobrinuo o svemu. Sada razmišlja o daljem saobražavanju koncepcije i statusa *Časopisa*, kako bi korist po kulturnu povijest bila što značajnija.

Listopada, 2010. a. k.